Z denníku služebníka strýce Sama.

Jeho zkušenosti, slasti a strasti.

I.

Frank Krupička byl ustanoven listonošem pro jeden z venkovských poštovních okrsků v Nebrasce. V této své hodnosti, na své každodenní objížďce po farmách, zažil různé zkušenosti, které si ukládal do zvláštního denníku a my podáváme zde první kapitolu tohoto denníku služebníka strýce Sama.

* * *

Jednoho dne na své každodenní objížďce s poštou přijel jsem na farmu farmera Scheepera a dodal jsem mu nějaké německé noviny.

"Frank," praví ke Scheeper, "ty znáš máho syna Žoua?"

"Šůr," odpovím já.

"Ty také víš, že jest hlupák, Frank, není-li pravda?"

"Šůr, že to vím."

"Mezi námi řečeno, on je veliký hlupák."

"Well, tak lidé to aspoň o něm říkají."

"No a vidíš, Frank, protože je tak veliký hlupák a nemohu ho ani na farmě k ničemu potřebovat, tu bych ho rád hodil governmentu na krk. — Frank, ty's teď veliký člověk, ty bys mi k tomu mohl pomoci."

"Well, ale jak?"

"Ty representuješ Spoj. Státy, konstituci, generálního poštmistra a já nevím, co všechno ještě. Jestli mi k tomu pomůžeš, pak udělám pro tebe všechno na světě."

"Já bych to rád udělal, Mr. Scheeper," pravím já, "ale to nepůjde tak lehko, hlavně za tohohle presidenta Roosevelta. Obávám se, že Žou bude muset čekat až zase přijdou demokrati k vládě, pak se snáz pro něj něco najde, neboť ti se z vděčnost musejí postarat aspoň o ňákého toho hlupáka, když jim ti ostatní k vládě pomohou!"

"Tedy, teď by nebyl žádný čéns?"

"Ani ten nejmenší!"

"Well, jaká pomoc, musím to tedy s Žouem vydržeti dál. Ovšem nejradší bych se ho zbavil, neboť nač mám hlupáka vydržovati v rodině, když bych to mohl docílit, aby se government o něj postaral? Proto, Frank, nezapomeň, a uvidíš-li, že bude někde ňáký čéns, tu mi to pověz, já se ti za to odměním. Má žena mi sice řekla, že nemáš čas starat se o hlupáky, ale my jsme spolu dobří kamarádi a tak myslím, že to uděláš k vůli mně; viď, Frank?!"

Přisvědčil jsem a ujížděl jsem k nedaleké farmě strýce Trnky. Potkal jsem ho na půl cestě. Byl celý zamyšlen, na nose měl dvě krvavé škrábotiny a jedno oko bylo namodralé.

"Hallou, strejče," vzkřikl jsem na něho. "Co se vám stalo?"

Trnka pozvedl hlavu a v jeho očích se leskly dvě veliké slze.

"Dobrýtro," řekl ke mně, "co mi neseš?"

"I jen noviny," odpověděl jsem a podal jsem mu je.

Trnka je vzal a zastrčil do kapsy. Pak přistoupil ke mně a povídá:

"Frank, pamatuješ se ještě na tu naši rozmluvu, kterou jsme spolu měli před dvěma měsíci?"

"Myslím, že ano."

"Svěřil jsem se ti tehdy, že se chci znovu oženiti a že si hodlám vzít vdovu Papáčkovou. Tehdy můj vdovecký stav se mně náramně zmrzel."

"Vím to, vím."

"Víš, že jsem ti tehdy řek', že ji mám radší, nežli to moje dvouleté hříbě, na kterém si tolik zakládám, a že až ji dostanu za ženu, budu tím nejšťastnějším člověkem v celé Americe?! Ty's tehdy přísahal, že mi to utajíš, ale teď jsi to vyžvatlal celému světu.